

ekumenické bohoslužbě v evangelickém kostele sv. Petra. Vánoční období končí – tak jsme ještě na program zařadili Rybovu mši „Hej mistře“.

V současné době modřanský chrámový sbor nacvičuje mši nazvanou Missa „In illo tempore“, od italského raně barokního skladatele Claudia Monteverdiho, který je znám nejen jako velká osobnost v oboru duchovní hudby, ale proslavil se zejména jako mistr madrigalu. Jedná se o poměrně náročnou skladbu a capella (tedy bez doprovodu orchestru). Před časem jsme v našem kostele již uvedli části z této mše, nyní bychom ji rádi nastudovali celou... Zda-li se nám to povede, můžete posoudit **při večerní mši sv. 22. února**, tedy poslední neděli před začátkem postní doby.

Říká se, že: „Kdo Pánu zpívá, dvakrát se modlí“, a o to bychom se chtěli také snažit...

Pokud si myslíte, že i Vy byste měli chuť, elán, hlas a čas pustit se s námi do krásného „dobrodružství“ při amatérském zpívání duchovní hudby, těšíme se, že přijдете mezi nás. **Zkoušky sboru** jsou vždy **ve středu večer** na faře.

Pro postupné **doplnění informací o činnosti modřanského chrámového sboru** v uplynulých letech, se na Vás obracíme s prosbou o zapůjčení fotografických či jiných materiálů, které možná leží někde u Vás doma a mohly by jakkoliv dokumentovat historii sboru. (Možno předat v sakristii, či domluvit na tel.č. 221466446, v pořádku zase vrátíme). Děkujeme.

Připravila Milada Vernerová

ThMgr. Jerzy Gapski

Úřední hodiny na faře: úterý, středa: 9-12, pátek: 14-16

Adresa fary: K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4. Tel. 244 402 261

Internetová adresa: www.modranska.farnost.cz

Vážení farníci!

Začalo se pro nás období velkého postu. Měli bychom si zvláště v tomto čase dávat otázku "co Bůh ode mne očekává". Prorok Micheáš zanechal lidem jednoduchou odpověď Pána Boha: "Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem." (Mich 6,8). Nechť nás tato slova provázejí už nyní, na začátku doby postní a nechť je skutečně dokážeme vnímat celým srdcem! Bylo by dobré, abychom se společně v tomto čase zamysleli zejména nad třetím vzkazem daným prorokem Micheášem - pokorným spolužitím s Bohem. Pokora, to je dar od Boha, je to milost, kterou Bůh neodmítá nikomu, kdo o ní žádá.

Ježíš Kristus, Boží Syn, který přijal lidské tělo, je pro nás nejdokonalějším vzorem pokory a učí nás, co znamená pokorně žít spolu se svým Bohem. Jak hlásá starodávný křesťanský hymnus - Kristus, ačkoliv byl Bohem, "nic nelpěl na své vznešenosti, že je rovný Bohu, nýbrž sám sebe se zřekl", "ponížil se a byl poslušný až k smrti" - "Proto také ho Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno." (Fil 2, 5-11.).

Co my sami si myslíme o pokoře? Chceme být pokorní? Svět (a spolu s ním mnozí křesťané) nepovažuje pokoru za žádné znamení lidského charakteru. Ti, kteří ji zkusili, vědí, že pokora otvírá člověka pro dar Božího života a Boží lásky. Pokora směřuje naše srdce k Bohu, od kterého jsme dostali život. Jestli se v pokoře otevřeme Bohu, začínáme více cítit v našem životě působení Ducha svatého - lásku, radost, pokoj, trpělivost, upřímnost, dobrotu, věrnost, sebeovládání (Gal, 5,22-23). Bůh uděluje svému lidu milost pokory, protože chce pro nás život. Pokora je branou, vedoucí do života. Nezapomínejme v tomto velikém postu na slova, která nám Bůh dává, když nás vyzývá k plnění spravedlnosti, milování upřímnosti a pokorného spolužití s Bohem. Je to slovo, které dává život.

Přijměme tuto milost pokory se stejnou horlivostí, s jakou nám ji Bůh dává.

Váš Otec Jiří

Není příkladné ctnosti bez kříže – postní zamyšlení –

Proč bylo potřebné, aby pro nás Boží Syn trpěl? Tato potřeba je veliká a můžeme shledat dvojí: jednak je to lék proti hříchům, jednak je to příklad jednání. Lék proto, že v Kristově umučení nalézáme lék proti všem zlům, do kterých upadáme vinou hříchů. Ale užitečnost není menší, pokud jde o příklad, protože Kristovo umučení stačí, aby plně ztvárnilo náš život. Neboť kdo chce žít dokonale, nemusí dělat nic jiného, než pohrdat tím, čím Kristus na kříži pohrdl, a žádat si to, co si žádal Kristus. Vždyť na kříži nechybí žádný příklad ctnosti.

Hledáš-li příklad lásky: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí svůj život za své přátele.“ Toto udělal Kristus na kříži. A tak jestliže dal za nás svůj život, nemá být těžké snášet cokoli zlého pro něho.

Hledáš-li trpělivost, nalézá se ve vynikající míře na kříži. Trpělivost se totiž stává velkou dvěma věcmi: buď když někdo snáší trpělivě něco velikého nebo když snáší něco, čemu by se mohl vyhnout, ale nevyhne se tomu. Avšak Kristus snesl na kříži mnoho, a to trpělivě, protože „když trpěl, nevyhrožoval, byl veden jako ovce k zabití a neotevřel svá ústa.“ Veliká je tedy Kristova trpělivost na kříži. „Vytrvale běžme běh o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše. Od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti. Místo radosti, která se mu nabízela, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky.“

Hledáš-li příklad pokory, pohleď na Ukřižovaného: neboť Bůh chtěl, aby byl souzen za Poncia Piláta a aby zemřel.

Hledáš-li příklad poslušnosti, následuj toho, který „byl poslušen Otce až k smrti.“ Jako se jich totiž neposlušností jednoho člověka – to je Adama – celé množství stalo hříšnými, tak zase poslušností jednoho se jich celé množství stane spravedlivými.

Hledáš-li příklad pohrdání pozemskými věcmi, následuj toho, který je „Králem králů a Pánem pánů“, obnaženého na kříži, posmívaného, poplivaného, zbičovaného, trním korunovaného a nakonec napojeného octem a žlučí!

Nepacht se proto za šaty a za bohatstvím, protože „si rozdělili má roucha“, ani za počtami, protože zakusil posměch a bití; ani za hodnostmi, protože „spletli korunu z trní a vsadili mu ji na hlavu“, ani za rozkošemi, protože v mé žizni mi dali pít ocet“.

(Ze spisů sv. Tomáše Akvinského)

ještě podvečerní koncert pro naše německé sousedy, v neděli 21. prosince v bavorském Straubingu, v pozdně gotickém karmelitánském kostele.

Mezi zkouškou a koncertem máme trochu času k procházce historickým centrem. Pod mohutnou městskou věží na náměstí se ohřejeme na adventním trhu při svařeném víně a vychutnáváme poklidnou atmosféru starého města. (Mimo jiné: nikdo zde nikam nespěchá obložen nákupními taškami jako u nás, neboť je samozřejmostí, že k neděli patří i zavřené obchody.) Naše Rybova vánoční mše (provedená spolu se sborem Hlaholu) sklidila jako obvykle u německých posluchačů velký aplaus.

Vánoce. K půlnoční mši sv. v Modřanech patří již tradičně „Rybovka“. Na Hod Boží při večerní mši sv. zazněla u nás poprvé nově nastudovaná Missa brevis od žijícího moravského folkového skladatele Jiřího Pavlicy, pro sbor, sóla, orchestr a zvony (ty jsme si zapůjčili v České filharmonii). Věřící, kteří přišli na večerní mši sv., byli možná překvapeni, když v závěru mše po „Agnus Dei“ uslyšeli nad křišťálovým zvukem zvonů opakovaný zpěv: „Sláva na výsostech Bohu...!“ Přesto, že sem tento text asi liturgicky příliš „nezapadá“, cítíme, že zde Pavlica svou hudbou vyjádřil opravdovou radost z Narození. Skladba ve své jednoduchosti a průzračnosti si dovede podmanit jak účinkující, tak posluchače. Přes počáteční váhání a obavy, zda máme Pavlicovu mši vůbec nastudovat, si podle příznivého ohlasu myslíme, že se nám její provedení docela podařilo.

A je tu konec občanského roku 2003, svátek sv. Silvestra. Při podvečerní děkovné mši sv. jsme v komorním obsazení provedli některé Michnovy pastorely, „Spi neviňátko“ od Jana J. Ryby a skladby J. S. Bacha „Aj, růže rozvila se“, „Hle stojím u Tvých jesliček“ aj.

Ve dnech 10. a 11. ledna letošního roku jsme se spolu s Pražským Hlaholem opět vydali do Německa, tentokrát do města Kulmbach, které leží nedaleko Bayreuthu. Při sobotním koncertě v sále církevního gymnasia zazněly v provedení našich sólistů a orchestru skladby Jana Zacha, J.S. Bacha, Františka Ignáce Tůmy a Alessandra Stradelly. V druhé části koncertu jsme německému publiku představili již výše zmíněnou Missu Brevis od Jiřího Pavlicy a byli jsme odměněni bouřlivým potleskem. V neděli nám naši hostitelé připravili dopolední prohlídku města, včetně návštěvy muzea v místním pivovaru. Náš sbor a orchestr pak účinkoval při odpolední

a 20. listopadu při rozžatých svících v sále Hlaholu. Oba koncerty se jistě vydařily, a to i s přispěním působivosti zšeřelého, mihotavě osvětleného sálu, přesto jsme si uvědomili, oč silnější prožitek této duchovní skladby lze pocítit při bohoslužbě v prostorách chrámu.

21. listopadu, v předvečer svátku sv. Cecílie, jsme jako každoročně, i letos slavili patronku hudby při posezení na faře. Otec Jiří se původně těšil, že na „Cecilku“ si již zazpíváme v nové učebně (a zároveň zkušebně), která vznikla spojením místností bývalé kanceláře a depozitáře. Stavební úpravy jsou již sice hotovy, není však ještě zcela vyschlá podlaha, budeme prý tedy muset ještě pár dní počkat, ale i tak je to báječné. Velký dík!!!

Na svátek Krista Krále 23. listopadu jsme tentokrát zařadili několik skladeb, například „Ubi caritas“ od Maurice Durufle, „Jubilate“ – zajímavý a působivý jazz chor od Johanna Matthiase Michela, „Tantum ergo“ od Roberta Schumana. Poprvé s námi spoluúčinkoval i náš chlapecký chrámový sbor, se kterým jeho sbormistr Míla Šimek velmi pohotově nacvičil některé vložky. Věříme, že jak budou kloučci postupně „odrůstat“ sopránovým hláskům, stanou se posilou pro náš sbor.

Adventní doba je pro chrámové zpěváky vždy předznamenána přípravou na vánoční zpívání a naším hudebním rozjezdem bylo uvedení Rybovy vánoční mše na adventních koncertech. Spolu se sborem Hlaholu jsme si zazpívali „Hej, mistře“ Jana Jakuba Ryby, Pastorelu „Hej, hej, jeden i druhý“ Tomáše Norberta Koutníka, Vánoční písně Adama Václava Michny z Otradovic a další pastorely. Zde bychom se možná měli zamyslet, zda „nejít proti proudu“, a na náš repertoár pro adventní koncerty nezařazovat v příštích letech pouze jásavý vánoční program, přesto, že si na něj posluchači zvykli, a je tudíž i vyžadován. Snad je to jakési předbíhání vánoc, vždyť k době čekání na Narození patří spíše zklidnění, s krásnými rorátními zpěvy, či adventními kantátami. Na druhé straně ke „ztišení nepokojné lidské duše“ samozřejmě přispívá i hudba, připomínající nám, že Kristus přišel na svět. O tom, že od rachotu předvánočních reklam, cetek, shonu, ale i návalu v hypermarketech se umí část lidí osvobodit, svědčí naše plně obsazené koncerty 18. prosince v Pražském Hlaholu, i 22. prosince v bazilice sv. Jiří na Pražském Hradě. Místo pečení dalších druhů vánočního cukroví jsme přidali

Doba svatopostní

Začíná Popeleční středou, která letos připadá na **25. únor**.

Je to den **přísného postu**, tj. zdrženlivosti od masitých pokrmů a zároveň újmy ve všem jídle. Mše svatá s udílením popelce bude v 18:00. (Popelec bude udílen též v neděli 29. 2. po každé mši sv.)

Po celou dobu postní konáme pobožnosti **křížové cesty** každý **pátek od 17:30** a každou **neděli od 15:00** – v neděli následuje svátostné požehnání.

Křížová cesta pro spěchající

Pane, odpusť mi, že jsem neměl pro každodenní spěch čas účastnit se Tvé křížové cesty – a křížové cesty svých bližních.

I. Byl jsem jako Pilát. Ptal jsem se, co je pravda, ale neměl jsem čas se nad tím zastavit a zamyslet se.

II. Vykročil jsi, Ježíši, na křížovou cestu. Byl před Tebou asi kilometr. S takovým břemenem to trvalo snad hodinu. Pro mne to bylo příliš. Spěchal jsem.

III. Běžel jsem napřed. Kousek dál jsem zastavil, ohlédl se - Ty jsi ležel na zemi. Nepomohl jsem Ti.

IV. Minul jsem na cestě Tvou matku. Ona též běžela, ale k Tobě, opačným směrem než já. Určitě jste se setkali, i když jen krátce. Vždyť popravčí rovněž pospíchali.

V. Potkal jsem Šimona z Cyreny. Říkal, že spěchá domů, po práci. Ale pomohl Ti nést kříž. Kdybych věděl, že budeš potřebovat pomoci...

VI. Veronika též měla pro Tebe čas. Zůstal jsi u ní navždy - na roušce. Já si ani neumím představit Tvou tvář. Dej mi, Pane, abych se s Tebou mohl setkat tvář v tvář.

VII. Byl jsem už daleko, když jsi znovu upadl. Ani tehdy jsem Ti nepomohl vstát. Kolik takových slabých jsem už minul v životě...

VIII. Jak jsem asi vypadal, když jsem spěchal a přitom minul v západní bráně města skupinu žen, jež – na rozdíl ode mne – čekaly na Tebe.

IX. Tvůj třetí pád jsem pozoroval z Golgoty. Nepovstal jsi už vlastními silami. Ani já jsem neutíkal níž, abych Ti pomohl. Tak těžko se člověk navrácí.

X. Ted' jsi i Ty tam, kde já. Došel jsi. Pomalu, těžko. Svlékají tě. Ne, oni též pospíchají, proto šaty s Tebe strhávají.

XI. Tady vidím, co znamená spěch. Aby se nezdržovali přivázáním rukou a nohou, přibíjejí hřeby. To je rychlejší a jistější. Ježíši, odpusť mi můj životní spěch, jenž nejednomu bližnímu způsobil tolik smutku, tolik bolesti a tolik ztráty.

XII. Je teprve třetí hodina odpoledne a slunce už zhaslo. Ještě nepadl soumrak a už svítí večernice. Ještě jsi neskonal a zděšené zástupy se už rozutekly. Vítr šíjí. Vyznávám spolu se setníkem: Opravdu, Tento byl Synem Božím.

XIII. Stálý spěch. Dobíjejí ty, co byli ukřižováni s Tebou. Rychle vás snímají z kříže, neboť za hodinu začíná jejich svátek. Jak dlouho jsme schopni setrvat v žalu? Jak dlouho jsme schopni setrvat v lítosti?

XIV. Na všechno jsi měl čas. Pane, s výjimkou setrvávání ve smrti. Nyní ses ukázal rychlejší než ti všichni. Již třetího dne, ještě než svítalo, jsi vstal z mrtvých. Díky, Ježíši!

Dětem

Od Popeleční středy až do Velikonoc se budeme po čtyřicet dní připravovat na Ježíšovo zmrtvýchvstání. Je to doba, kdy si opět připomínáme, kolik obětí musel Ježíš podstoupit, aby vykoupil naše viny.

Proto byste i vy, milé děti, měli v tuto postní dobu na oplátku Ježíši něco obětovat. Na trnové koruně si namalujte kvíteček za každé splněné předsevzetí, které jste si dali v době postní. K našemu malému návodu si samozřejmě můžete dát svoje vlastní úkoly.

Před Velikonocemi pak můžete ukázat lísteček třeba rodičům nebo učitelům náboženství.

Za co si namalují kvíteček?

- za ranní a večerní modlitbu
- za každou mši svatou ve všední dny
- za pomoc mému spolužákovi nebo kamarádovi
- za pomoc mamince při mytí nádobí
- za to, že si budu uklízet svoje hračky a pokojíček

z profesionálních hudebníků (a víme, že „náleží dělníkovi odměna jeho“). A tak zde visí hned několik otazníků ...

Vždyť to vše se může projevit na dalším účinkování našeho chrámového sboru. Tedy, zda bude náš zpěv pouze muzicírováním lidí, které spojuje společný zájem, nebo zda se nám skutečně podaří hudbou chválit Pána a přispět k větší oslavě Boží...

Po prázdninách se v září opět začínáme pravidelně scházet na sborových zkouškách. Na faře jsme vlídně přivítáni novým panem farářem ThMgr. Jerzym Gapskim. Pán se postaral... vypadá to, že otec Jiří bude mít pochopení pro náš sbor i zájem o naše účinkování, zejména o větších liturgických svátcích. Nastíní i určité plány na chystané rekonstrukce a stavební úpravy na faře. Bylo by skvělé, kdybychom mohli zkoušet ve větší místnosti... Zanedlouho oslaví náš pan farář narozeniny. Překvapením pro něj a gratulací je několik motet, provedených naším sborem při večerní mši sv. 3. října.

Máme také radost z toho, že přibyli další členové sboru, jen v tenoru nejsme stále „soběstační“, ostatní hlasy jsou v přesile... a tak asi i v letošní sezóně budeme někdy potřebovat výpomoci odjinud. V posledních letech spoluúčinkujeme také občas s pěveckým sborem Pražský Hlahol, jehož sbormistrem je náš dirigent Roman Novák. S tímto tělesem jsme podnikli i několik zahraničních koncertních zájezdů, mimo jiné v létě roku 2002 do Francie. A tak, když 24. října 2003 přijíždí do Prahy členové francouzského pěveckého sboru z města Caen v Normandii, stáváme se i my na několik dní jejich hostiteli. I když jim asi většinou nemůžeme oplatit stejné komfortní ubytování (bydlí v rodinách některých z nás), ani výlety, jaké pro nás před rokem připravili v Normandii, prožíváme s francouzskými přáteli krásné dny v naší Praze, včetně společného koncertu v reprezentativním sále Pražského Hlaholu.

Bliží se období, kdy každý myslí na své zemřelé. Náš sbor připravuje na svátek „dušiček“ Requiem c moll od florentinského skladatele Luigiho Cherubiniho. Tuto skladbu ve stylu klasicizmu provedeme v Modřanech při večerní mši sv. za zemřelé 2. listopadu, pak ještě dvakrát koncertně spolu s Pražským Hlaholem – 14. listopadu na zámku v Kostelci nad Černými Lesy

Pueri Cantate!

Zřídili jsme nové internetové stránky našeho sboru! Podívejte se na adresu **pueri.info**, najdete tam informace, ale také fotografie z našich akcí.

V neděli 8. února jsme zpívali v katedrále sv. Víta v Praze. Vystoupení se nám docela podařilo, tak se těšíme na další zpívání.

Samozřejmě rádi přijmeme další zpěváčky. Podmínkou je pouze chuť do zpívání a dobrý hudební sluch. Bližší informace u sbormistra a varhaníka Miloslava Šimka.

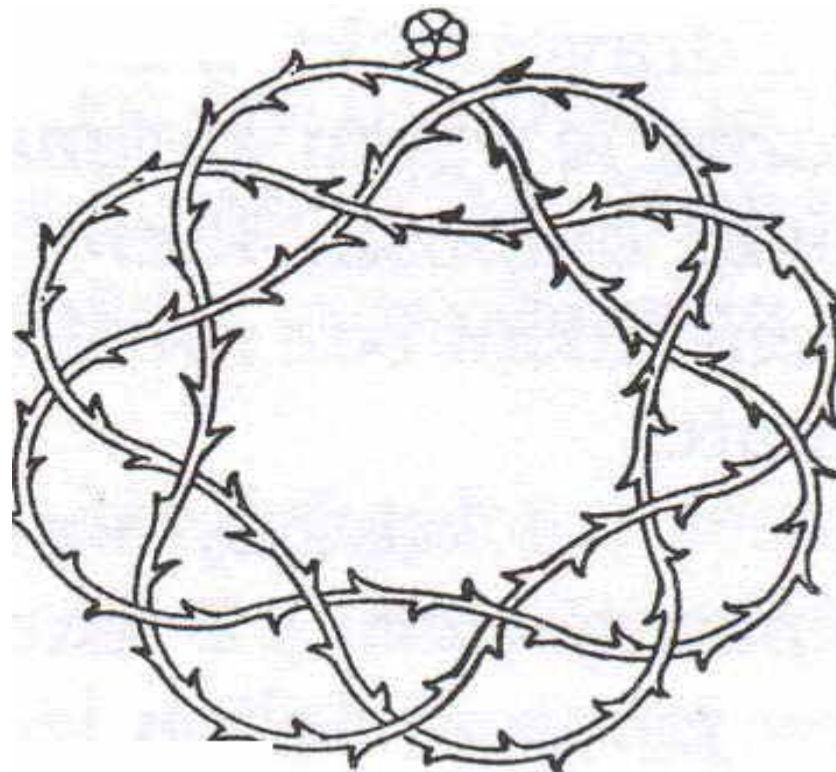
Co možná nevíte o Modřanském chrámovém sboru...

Když se náš chrámový sbor 29. června loňského roku Mozartovou Korunovační mší „loučil“ s P. Janem Gerndtem, velkým příznivcem duchovní hudby i našeho sboru, trochu s obavami jsme se dívali do budoucnosti. Po mši sv. při večerním posezení u ohničku na farní zahradě jsme přemítali o tom, jak to s námi asi bude dále ... Otec Jan nás ubezpečoval, ať se nebojíme a vše vložíme do Božích rukou a Pán to „za nás“ už jistě nějak vyřeší.

Za několik uplynulých desetiletí existence sboru někteří z nás již zažili nejen střídání dirigentů, ale i duchovních správců. A tak víme, jak je důležité, aby „fungovalo“ dobré spojení mezi oltářem a kůrem, a to nejen přímo při bohoslužbě, ale i mimo chrám. Přesvědčili jsme se totiž, že nestačí, pokud se pohybujeme s panem farářem na „jedné notové osnově“ (řečeno v muzikantské hantýrce), ale je dobré, podaří-li se, abychom byli i v životě „sladění v jedné tónině“. Podstatné je také vzájemné naslouchání a tříbení různých názorů na hudební styl, výběr skladeb duchovní hudby, pojetí a posléze i hodnocení dané produkce (mj. právě tyto různé pohledy mohou být přínosem pro vyšší úroveň našeho zpěvu, kterým přece chceme bohoslužbu provázet). Pro další existenci sboru je však důležité i určité ekonomické a materiální zázemí (např. poskytnutí prostoru pro zkoušky a režie na provoz). Řada produkcí se také neobejde bez doprovodu orchestru. A ten je na rozdíl od zpěváků amatérů, zpívajících samozřejmě „zadarmo“, složen převážně

pro větší děti:

- za dobré známky ve škole
- za to, že si odřeknu nějaký film v televizi
- za modlitbu růžence
- za modlitbu křížové cesty
- za pomoc nemocnému nebo starému a opuštěnému člověku
- za četbu Písma svatého

„Duch eucharistické lásky zaměří vždy tvůj pohled ke svaté Eucharistii, Eucharistii patří součet veškerého obdivu. Je to stálé mysterium, ve kterém nacházíme všechny ostatní. Pokud máš tohoto eucharistického ducha, pokud je tvůj pohled neustále zaměřený k eucharistii, přítomnost našeho Pána v Nejsvětější svátosti tě nikdy neopustí. Bůh je nezměrný, celé universum je prostoupeno boží přítomností, ale eucharistická duše preferuje hledání a nalézání Boha tam, kde je přítomen svátostně. Téměř jako orel krouží tam, kde vidí oběť, tak i eucharistická duše je instinktivně, s lehkostí a bytostně přitahována ke svaté eucharistii. V tom je její štěstí, její pokoj; tam nalézá nadpřirozené poznání všech věcí. To je důvod, proč po svatém přijímání často prohlédneme věci, které pro nás byly nepochopitelné. To je také důvod, proč někteří velmi nevzdělaní svatí vyzářovali Boží vznešenost.“
Ponořte se tedy, do svaté eucharistie a budete v centru světla.

(P. J. Eymard)

Čtyřdenní Výstav Nejsvětější svátosti oltární

V našem kostele se bude – podobně jako v letech minulých – od **7. do 10. března** konat čtyřdenní adorace.

7. 3. NEDĚLE:	8:00 a 9:30	mše svaté, potom zahájení Výstavu
	15:00	křížová cesta
	17:00-18:00	příležitost ke svátosti smíření
	17:15	sv. růženec a svátostné požehnání
	18:00	mše svatá
8. 3. pondělí	8:00	mše svatá a zahájení výstavu
	17:00-18:00	příležitost ke svátosti smíření
	17:15	sv. růženec a svátostné požehnání
	18:00	mše svatá
9. 3. úterý	8:00	mše svatá a zahájení výstavu
	17:00-18:00	příležitost ke svátosti smíření
	17:15	sv. růženec a svátostné požehnání
	18:00	mše svatá
10. 3. středa	8:00	mše svatá a zahájení výstavu
	17:00-17:30	příležitost ke svátosti smíření
	17:30	společná adorační pobožnost, Te Deum, svátostné požehnání
	18:00	mše svatá

Adorační listiny (rozpis služeb) budou vyloženy na kredenčním stole pod hodinami.